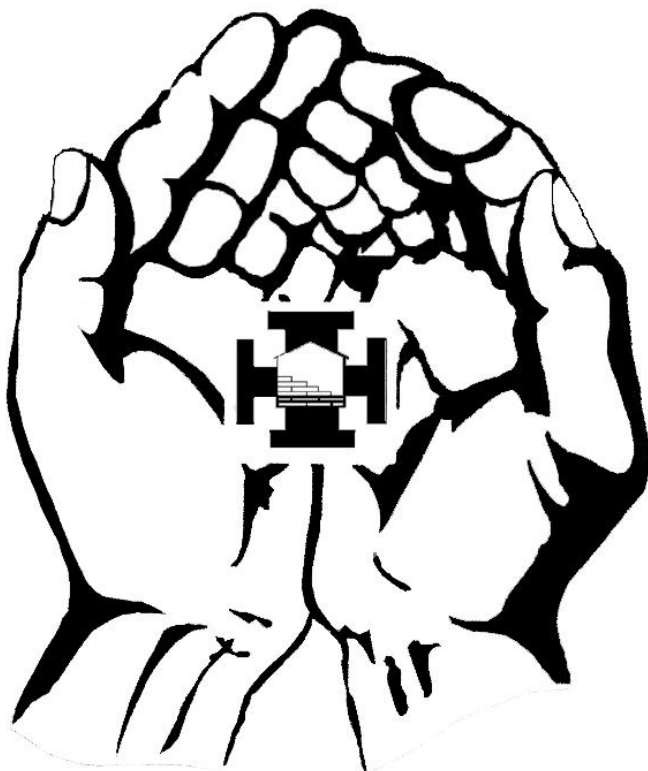

België-Belgique
P.B.
3620 Lanaken 1
12/2636

Contactblaadje
Telebouworde
Limburg vzw

V.U. Benny Sohl
Azaleastraat 13
3620 Neerharen
089/715790

Verschijnt tweemaandelijks
Jaargang 17 nr. 3
Januari-februari 2006
Afgiftekantoor
3620 Lanaken 1

Voorwoord

Beste Mensen,

Wanneer ik deze tekst schrijf, is het enkele dagen voor nieuwjaar, maar wanneer deze zinnen door U gelezen worden, weet ik niet. Het zal ergens in januari zijn, dus al een heel eind in het nieuwe jaar.

Toch kan ik niet nalaten, bij deze iedereen een gelukkig, vreugdevol en vredig 2006 te wensen. Namens de ganse Raad van Bestuur wensen wij U ook dat het nieuwe jaar veel voorspoed, geluk en een goede gezondheid mag brengen. Hoe dikwijls hoor ik de laatste weken niet, dat er heel wat bekenden van onze Telebouworde-familie ziek waren, zelfs moesten opgenomen worden in een ziekenhuis voor operatie en/of herstel. Wel, wie U ook mag zijn, beste lezer, ik hoop van ganser harte dat het nieuwe jaar nog beter wordt dan het oude met goede wensen erbovenop.

Als ik terugkijk naar 2005, dan waren er voor de werknemers en vrijwilligers weer enkele hoogtepunten, eigen aan onze beweging. Hopelijk kunnen wij in 2006 nog heel wat van die hoogtepunten herbeleven. Hoogtepunten in de trant van: de werknemers die weer heel wat recyclagewerk verzet hebben in De Sleutel, weer veel mensen ontvingen en ook hielpen, daar waar het nodig was. De Sleutel blijft hierdoor een grote ontmoetingsplaats voor iedereen van ver buiten de Maaskant. Hier liggen zeker nog grote toekomstmogelijkheden in de uitbouw van onze locatie waar we zeker aan zullen denken en ook aan zullen werken (of bouwen) met z'n allen.

Het oude jaar was ook het jaar van afscheid nemen. In de Raad van Bestuur nam onverwacht onze secretaris Chris Vandeninden ontslag. Wij willen Chris bedanken voor het onnoemelijk vele werk dat zij gedaan heeft als secretaris. Chris was ook één van de medeoprichters van onze VZW, ze heeft mee helpen "De Sleutel" (legerbarak) helpen opbouwen, vele bouwkampen meegedaan en vaak mee gaan verven en behangen. Dankjewel Chris!!

Ook bij onze werknemers viel er een afscheid te noteren. Onze allerbekende diaken Julien Beckers gaat ons op 1 februari 2006 verlaten. Na 23 jaar zeer trouwe dienst als drijvende kracht in De

Sleutel, gaat hij nu in Gellik zijn christelijke weg verder zetten, dit in opdracht van de Dekenaat Lanaken. Ook dit afscheid kwam geheel onverwacht. Meer dan 20 jaar toonde Julien zijn goed hart naar iedereen! Bedankt Julien voor al het goede, en ik hoop dat je in je nieuwe omgeving even veel vreugde en bezieling mag vinden en beleven als in de Sleutel, en... God bless you!!

Wie Chris en Julien zullen opvolgen zullen we U graag laten weten.

Ludo Maes
Namens de Raad van Bestuur

Johan Venken terug naar Kongo

Johan Venken gaat op 29 januari terug naar Kongo. In de periode die hij in België was, haalde hij elke maand mee papier op. We wensen hem het allerbeste bij zijn werk ginds!
Meer info hierover in het volgende contblaadje.

Tekst ?

Wie een tekst heeft voor het Contactblaadje mag deze steeds bezorgen! Stuur naar:

info@telebouworde.be

of geef de tekst af in

De Sleutel

Van Kerckemstraat 8

3620 Neerharen

met vermelding "tekst contactblaadje"

Voor het volgend contactblaadje hadden we de teksten graag ten laatste op 1 februari 2006.

Adreswijziging

Ga je verhuizen of wens je het contactblaadje niet meer te ontvangen? Laat het ons weten!

De nodige adressen staan op de achterzijde.

De spots op Wangari Maathai

U had nog het vervolg tegoed van het interview met Wangari Maathai, die in 2004 de Nobelprijs voor de vrede mocht ontvangen. her eerste deel verscheen in de laatste uitgave van de vorige jaargang.

Bomen doorbreken de kringloop van de armoede.

Bent u het dan eens met mensen die zeggen dat de strijd tegen armoede belangrijker is dan de bescherming van het milieu ?

Armoede is zowel oorzaak als symptoom van ecologische achteruitgang. Zoveel te armer iemand wordt, zoveel te meer hij het milieu zal schaden, maar zoveel te meer hij het milieu beschadigt, zoveel te armer wordt hij. De vraag is niet waarmee je moet beginnen, maar hoe je die duivelse kringloop doorbreekt. Van in het begin was mijn boodschap aan de vrouwen: we kunnen niet alle problemen tegelijk oplossen, daarvoor hebben we er teveel. We zijn arm, we hebben geen drinkwater, we hebben geen energie, we hebben geen voedsel, we kunnen onze kinderen niet naar school sturen... Maar vaststellen dat je niet alles kunt oplossen, betekent nog niet dat je niets kunt doen. Om de negatieve spiraal te doorbreken, moeten we ergens beginnen en dat doen we best door te mikken op een haalbare actie, op iets dat betaalbaar is, binnen onze macht, capaciteit en middelen ligt. Het beste idee waar ik kon opkomen, was het planten van een boom. Het mooie aan dat idee was dat het inderdaad haalbaar was en makkelijk uit te leggen aan ongeschoolde vrouwen. Je kan samen met de vrouwen de zaden planten, de scheut zien groeien, er samen zorg voor dragen. En zij beseffen allemaal dat een fruitboom over enkele jaren vruchten geeft waarvan het hele gezin zal genieten en dat een andere boom voer levert voor het vee. De boom is voor mij een prachtig instrument geworden om de kringloop van de armoede te doorbreken.

Bij haar huldiging in december pleitte Maathai voor meer ruimte voor vrouwen en meisjes bij het bepalen van beleid in Afrika en haalde ze scherp uit naar 'de extreme globale ongelijkheden en de heersende consumptiepatronen'. In dat kader riep ze zowel

bedrijven als internationale instellingen op 'te begrijpen dat het verzekeren van economische rechtvaardigheid, gelijkheid en ecologische integriteit belangrijker zijn dan het realiseren van winst tot elke prijs'.

Wangari Maathai spaart de machtigen niet, maar ze heeft niets weg van de stereotiepe harde vrouw die zich bewust is van haar status.

De dag na dit interview eindigt ze een lezing met een verhaal van een kolibrie die een woudbrand probeert te blussen. Als de kolibrie uitgelachen wordt door de andere vogels, antwoordt hij: "Ik doe tenminste wat ik kan".

Bron: Mondiaal N.O., Wereldmediahuis vzw.

Bewerking en redactie: Ludo Maes.

Steunen ?

U vindt onze werking belangrijk en wil ons steunen?

Voor elke bijdrage, hoe klein ook, zijn we U dankbaar!

Rekeningnummer 735-3620362-19

Zolang ik kan, zal ik mensen in nood helpen

Op 29 juni 2005 verscheen een paginagroot interview met Jef in Kerk en Leven in de rubriek Klapstoel. Met enige trots nemen we hier dit artikel over.

Elke zomer trekken honderden vrijwilligers op kamp met de Bouworde om te breken en bouwen aan scholen, opvangcentra, huizen en tehuizen voor kansarmen en minderbedeelden. In ruil voor kost en inwoon werken ze zich de hele dag uit de naad. Wat bezielt hen om tijdens hun vakantie alweer aan het werk te gaan? Wij zochten Jef Gerets op, al meer dan veertig jaar actief als "bouwer".

Amper veertien was Jef Gerets, toen hij aan de slag ging bij een bouwbedrijf. Het jaar daarop leerde hij de kajotters kennen, waarin hij doorgroeide tot gewestleider. Tijdens de nationale studieweken

van de KAJ ontmoette hij kardinaal Cardijn. Tot op vandaag blijven diens bezielende woorden de drijvende kracht van Jef Gerets' inzet voor zijn medemens.

"Cardijn maakte een diepe indruk op me als knaap. Wat kon die man bezielend spreken! 'Iedere jonge arbeider is een kind van God', zo luidde zijn boodschap. 'We moeten jonge arbeiders en arbeidsters helpen om zin te geven aan hun arbeid en hun leven.' Hij kon dat op zo'n manier brengen, dat we samen met hem overtuigd waren dat we als christen iets konden betekenen voor anderen. Ik hoor hem nog altijd zeggen: 'Maak van uw werkbank een altaar'."

-En nog altijd inspireren die woorden uw leven?

Kardinaal Cardijn ligt aan de basis van mijn inzet voor anderen. Nadat we gehuwd waren in 1964, en zelf ons huis gebouwd en afgewerkt hadden, vroegen mijn vrouw en ik ons af of we ons niet op een of andere manier konden inzetten voor anderen. Toen herinnerde ik me het foldertje van de Bouworde dat iemand me in de handen had gestopt. Ik nam contact en kreeg al gauw het voorstel om tijdens een bouwkamp in Hoboken een moskee te helpen optrekken.

-Veertig jaar later neemt u nog altijd deel aan de bouwkampen?

Sinds 1967 trekken we elk jaar met de Bouworde mee op kamp. Waarheen maakt eerlijk gezegd niet zoveel uit. 'Zend me maar daarheen waar ik volgens jullie het beste kan helpen', zo zeg ik de organisatie altijd. Al snel kreeg ik de leiding van de bouwkampen toevertrouwd. Dankzij mijn baan in de bouw had ik een degelijke achtergrond en heel wat kennis van de technische aspecten van het bouwbedrijf. Zo heb ik heel wat bouwkampen tot een goed einde gebracht, twee in het buitenland, de rest in eigen land.

Welke projecten? Een huis voor een gezin dat huisde in een aanbouw van een serre toen de vader overleed. We werkten ook aan een opvangcentrum voor autisten in Moerkerke.

Voor mentaal gehandicapten in Munte verbouwden we stallingen tot woonruimten... Er waren zoveel projecten. Toen ik nog werkte ging onze hele vakantie op aan bouwkampen. Mijn vrouw ging

mee om te koken. En van kleins af vergezelden onze kinderen ons. Onze jongste was amper twee maanden toen ze voor het eerst meeging. Nu ik op pensioen ben, ga ik verschillende keren per jaar een week mee bouwen. En het bouwkamp missen we natuurlijk nooit.

-Wat drijft u om zich in het zweet te blijven werken ?

Een bouwkamp leiden is heel anders dan werken in het bouwbedrijf. Dat is arbeiden om je boterham te verdienen. in de Bouworde werk je om anderen te helpen. Een hemelsbreed verschil ! Je zet je in als vrijwilliger om anderen uit de nood te helpen, om iets te verwezenlijken dat zonder jouw en andermans hulp nooit mogelijk zou zijn.

Bovendien ben je op een bouwkamp altijd met een betrekkelijk omvangrijke groep van een twintigtal vrijwilligers. Stuk voor stuk mensen met een verschillende achtergrond. Jongeren uit het beroepsonderwijs. maar evengoed jonge universitaireren. En soms komen ook licht mentaal gehandicapten de handen uit de mouwen steken.

Iedereen werkt samen en doet, wat in zijn mogelijkheden ligt. Daar ligt ook het bijzondere van zo'n bouwkamp. Enerzijds helpen we een project realiseren. anderzijds is het een persoonlijke leerschool en een streepje vorming. Je leert samenwerken met mensen van allerlei slag en je doet werkervaring op. Voor een ingenieur in wording is het trouwens niet onbelangrijk dat hij ook zelf eens de handen uit de mouwen heeft gestoken.

-Intussen bent u op lokaal vlak-de drijvende kracht achter Telebouworde De Sleutel.

De Telebouworde is een lokale werking waarbij vrijwilligers 's avonds, tijdens het weekend of in hun vrije uren klusjes opknappen. Zoals tegeltjes plaatsen in een huis, behangen, een poort timmeren, meubels ophalen en dergelijke meer. Meestal krijgen we de klussen door via het OCMW. De Sleutel groeide in de jaren 1970 uit de bouwkampen. Met een viertal mensen gingen we in de mijnstreek een handje toesteken bij het behangen of verven. We spraken een aantal jongeren aan en al vlug groeide het aantal vrijwilligers. Vandaag is de jongste veertien, de oudste 73. Ook mensen met een altematieve straf komen ons helpen.

Alle ingezamelde spullen zoals meubels, kleding en herbruikbare bouwmaterialen brengen we naar De Sleutel. Je kunt het eigenlijk het best vergelijken met een kringloopcentrum, alleen verkopen we hier niets. Mensen die iets nodig hebben, worden naar ons gezonden door de sociale dienst of de ziekenhuizen in de buurt en kunnen hier gratis uitzoeken wat ze nodig hebben. De gebouwen waarin we alles onderbrengen zijn afgedankte legerbarakken die we in de jaren 1980 kregen van de Belgische Krijgsmacht. We moesten ze wel zelf ophalen in Duitsland en hier, op een lapje grond dat de kerkfabriek ter beschikking stelde, opnieuw in elkaar timmeren.

-En u organiseert ook papierslagen?

Dat idee deden we op tijdens een vergadering in een dorp in de buurt, waar een aantal vrijwilligers oud papier inzamelde. Het geld dat ze daarmee verdienden, schonken ze aan de missie. Waarom doen we dat hier ook niet, zo dachten we. Zo gezegd, zo gedaan. Aanvankelijk haalden we papier op tegen 20 cent per kilo. Brandstof alleen al kostte ons meer. Vandaag wordt het geld gebruikt om de werking van De Sleutel te financieren, maar ook het onderhoud en de verzekering. We sloten een overeenkomst met een verwerkingsbedrijf en halen nu papier op in vier dorpen. Je zou verstandig staan van wat daar allemaal bij komt kijken ! Een tiental papiercontainers, evenveel voertuigen, een vijftigtal mensen... Dat betekent dus heel wat telefoontjes plegen. Mijn vrouw bakt koekjes (lekkere, ndr) en smeert broodjes voor onderweg.

Ik heb het inderdaad drukker dan toen ik nog werkte. Vaak ben ik te laat thuis voor het eten en moet ik mijn kostje opwarmen. Dat is de keerzijde van de medaille. Je voor anderen inzetten doet deugd, alleen ben je vaak op weg. Zeker als je zoals ik heel moeilijk nee kunt zeggen wanneer mensen een beroep op je doen. Maar ik kan niet anders.

Zolang ik kan, zal ik mensen in nood helpen, geïnspireerd door de woorden van kardinaal Cardijn. Ik wil de gave die ik heb gekregen om iets te doen voor anderen benutten. Dat is voor mij christen zijn. Ik beschouw het niet als corvee, hoor. Ik doe het echt graag. En ik kan het maar dankzij de hulp van vele andere vrijwilligers. In m'n eentje ben ik niets.

Overgenomen met toestemming van Kerk en Leven
www.kerknet.be

Even bezinnen

Ik ben het licht van de wereld

Aan 't Tempelplein waar alle vrouwen
honderd kaarsen brandden voor het Feest
is de offerstoet gevormd door de getrouwen
als de oogst gezegend is geweest.

Blinden zullen vreugde smaken
zodra orde chaos heeft doorlicht.
Overtuigd brengt Hij ter sprake
dat voor zijn kracht dood en duister zwicht.

Als groen licht in onze harten
kennen wij Gods heerlijkheid.
Door geen dwaalwegen te tarten
heeft de Christus ons geleid.

Gods heil als licht voor de volken
is dat woord voor woord hertalen
en zo eensgezind vertolken
wat blijkt uit de oerverhalen.

Heilzaam klinkt uit alle monden:
wij zijn in Zijn Licht herboren.
Met die boodschap zelf gezonden
willen wij Hem toebehoren
die verzoening schenkt voor zonden.
Avonduur wordt ochtendglorien!

E.H. Klem Bellinckx

25 jaar "De Sleutel"

Het is ondertussen al 25 jaar geleden dat De Sleutel gebouwd werd. Indertijd gingen een hele groep mensen een legerbarak afbreken in Aachen-Hitfeld. Deze barakken waren al relatief oud en waren voor de Belgische Strijdkrachten in Duitsland afgeschreven. Om de barak te mogen afbreken waren wel de nodige papieren nodig, zoals een lijst van "werklieden", tesamen met hun geboortedatum, hun nummer van de éézelvigheidskaart en het merk/de nummerplaat van hun voertuig.

Na alle formaliteiten werd in het voorjaar een barak afgebroken en tijdens de zomer werd het geheel in Neerharen weer opgebouwd. "De Sleutel" is er sindsdien in ondergebracht. Op 20 september 1980 vierden we dan officiële opening van "De Sleutel" met een eucharistieviering. Daarom herdachten we tijdens onze samenkomst op 18 december 2005 ook dit heugelijke feit!

Je kan een aantal foto's van de bouw nog eens terugzien op onze website www.telebouworde.be, in de rubriek kampverslagen.

Agenda

Let op: de papierophaling in Opgrimbie is van maand gewisseld !

Zaterdag 14 januari 2006, vanaf 9u:

Papierophaling in **Opgrimbie, Uikhoven en Boorsem.**

Zondag 29 januari 2006:

Johan Venken vertrekt terug naar Kongo.

Zaterdag 11 februari 2006, vanaf 9u:

Papierophaling in **Neerharen, Uikhoven en Boorsem.**

Zaterdag 11 maart 2006, vanaf 9u:

Papierophaling in **Opgrimbie, Uikhoven en Boorsem.**

Familienieuws

Op 30 december 2005 overleed Mariette Gorissen, de echtgenote van Felicien Bielen. Ze werd op 5 januari 2006 in Opgrimbie begraven. We zagen haar vroeger dikwijls op activiteiten en bouwkampen. Felicien is één van de vrijwilligers van het eerste uur bij Telebouworde en in De Sleutel. De jarenlange zorg van Felicien voor zijn vrouw was een zelden gezien voorbeeld voor ons allen.

Uit het gedachtenisprentje:

Na een lange ziekte, omringd door de beste zorgen van pa is zij uit dit leven heengegaan.

Het welzijn van haar kinderen en kleinkinderen was steeds de eerste van haar bekommernissen, het doel van haar leven en werken. Daarom blijven zij haar ook met dankbare liefde gedenken.

Heer wij zijn bedroefd omdat moeder vroegtijdig van ons is heengegaan, maar wij zijn ook dankbaar voor alles wat zij voor ons betekend heeft. Laat niets verloren gaan van al het schone en goede dat zij in ons leven gebracht heeft.

Laat ons omwille van haar heengaan, nauwer met elkaar verbonden leven en sta ons bij om te geloven en te wennen aan de nieuwe wijze van haar aanwezig-zijn.

Wij bieden de beproefde familie onze christelijke deelneming aan en wensen hun veel sterkte.

Telebouworde Limburg vzw

www.telebouworde.be

info@telebouworde.be

Rekeningnr.: 735-3620362-19

De Sleutel

Van Kerckemstraat 8 3620 Neerharen

089/71.75.13

Telebouworde Neerharen

Jef Gerets

Nieuwe Ervenstraat 24 3620 Neerharen

089/71.56.87

Telebouworde Hasselt

Jan Reyskens

Dormaelstraat 26 3511 Kuringen

011/25.00.72

Telebouworde Genk

Jan en Sara Stegen

Bergbeemdstraat 70 3600 Genk

089/35.90.78

SIBO – Bouworde Heusden

Permanente Bouwgezellen

Kapelstraat 73 3550 Heusden

011/43.30.61

Bouworde Vlaanderen

www.bouworde.be

Tiensesteenweg 157

3010 Leuven

016/25.91.44

Adreswijziging?

Laat het ons weten op volgend adres:

Benny Sohl, Azaleastraat 13, 3620 Neerharen

of via email op info@telebouworde.be